
**XIN LƯU Ý:
ĐÂY CHỈ LÀ BẢN CHÉP NHÁP
CHƯA ĐƯỢC SỬ GIÁC NGUYÊN HIỆU ĐÍNH.
QUÝ PHẬT TỬ TẠM THỜI CÓ THỂ DÙNG LÀM
TÀI LIỆU NGHIÊN CỨU CHO RIÊNG MÌNH.
XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN.**

Kinh Kūtadanta

<blockquote>Kalama tri ân bạn dieulienhoa67 ghi chép.</blockquote>

[26/06/2022 - 12:06 - dieulienhoa67]

Hôm nay chúng ta học kinh Kutadanda

Xưa nay, đông cũng như tây, đông như Ấn Độ, Tàu, Nhật, VN, tây như các nước Châu Âu như thời cận đại mình như Áo, Ý, Hy Lạp thì xưa hơn. Các bậc đại gia phú hào vì mền tài, chiêu hiền đãi sỹ, người ta sẵn sàng bỏ tiền ra chu cấp cho những nhân vật tài hoa nào đó, vd như thiên tài Mozart về âm nhạc, mới 7t đã được triều đình, ông Bá Tước mời đi diễn chỗ này/kia. Ở Nhật thì mấy Shogun là các tướng quân, lãnh chúa họ cũng mền tài, những nhà thơ như là Paso.. hoặc là những vị phú hào thương gia doanh nhân cỡ lớn của Nhật ng ta cũng tài trợ cho những nhà thơ, những tay kiếm khách. Bên Tàu có Mạnh Thường Quân chiêu hiền đãi sỹ. VN cũng có những tay đại gia chu cấp cho nhà thơ Nguyễn Bính, Tản Đà. Ấn Độ ngày xưa cũng vậy, 1 loạt kinh vừa học xong, chúng ta thấy vua Pasenadi của xứ Kosala hay là vua Bimbisara, 1 phần là do niềm tin tôn giáo đối với Bà La Môn, 1 phần họ mền tài của các vị Bà La Môn có tiếng, họ sẵn sàng cấp đất, rồi lấy thuế ở đó mà sống, hoặc tự mở trang trại chặn thả gia súc làm ruộng, có kẻ ăn ng ở... v.v

Tôi nói như vậy là vì trong 1 loạt kinh có nói vì này vị kia sống trên đất của vua ân tứ (cho tặng).

Tronh kinh này, ông Kutadanda cũng như vậy. Ông là người có tiếng, được vua cấp cho 1 vùng đất để sinh sống thoải mái, dành tgian cho đời sống tâm linh. Đồng thời, ông cũng là 1 nhân vật, giống như đại sư của vua.

tế đàn tiếng Pali có nghĩa là ....

Khái niệm cúng tế trời đất có ở nhiều nơi trên thế giới. Ấn Độ là 1 xứ tâm linh nên cũng có sự tế lễ rườm rà. Bây giờ là 2016, sau thời Đức Phật 25 thế kỷ. Vậy mà mỗi năm xứ Nepal họ giết mấy trăm ngàn con vật như dê cừu để cúng thần. (5:06)

[28/06/2022 - 05:24 - dieulienhoa67]

Bãi đất chứa xác các con vật này nhìn là thấy kinh hoàng. Xác mấy trăm ngàn con cừu dê thì dễ sợ lắm. Máu đó đổ ra tanh cả 1 góc trời. Mấy mẫu đất như vậy. Thì nói chi là thời Đức Phật mấy ngàn năm về trước. Thời kỳ cực thịnh của đời sống tâm linh người Ấn Độ.

Thì ông Bà La Môn này được vua giao phó thực hiện lễ tế đàn như vậy. Một hôm ông thấy có nhiều người đến viếng Phật. Ông mới suy nghĩ: nghe đồn Đức Thế Tôn là người am tường, giỏi nhất trong các vị Bà La Môn, hàng tu sỹ, . trí thức đương thời. Ngài biết tất cả mọi chuyện. Sẵn dịp này mình đến hỏi Ngài về hình thức cúng tế để học hỏi.

Nội dung bài kinh này rất gọn. Tôi đã rút gọn giúp bà con. Nội dung Kinh là gì?

Đức Phật kể lại 1 kiếp tiền thân của Ngài. Có 1 kiếp Ngài là vị Bà La Môn chủ tế cho vua Maha Vicchita. Thay vì nói thẳng thì Ngài kể chuyện lại câu chuyện.

Trong 1 buổi lễ tế đàn hoàn hảo, phải có tối thiểu vài điều kiện căn bản về thiện pháp. Người chủ tế phải như thế nào? Khách mời phải là người có thiện pháp. Và lễ vật 0 phải do sát sinh mà có như hầu hết các tế đàn đang phổ biến thời bấy giờ.

Ngài kể ngày xưa có 1 ông vua, đề tài này hơi nhạy cảm dễ hiểu lầm. Trước khi tổ chức tế đàn như vậy, bản thân nhà vua phải là 1 minh quân biết quan tâm hỗ trợ đời sống của dân = những giải pháp thông minh nhất. Ngày xưa khi ngài là 1 vị Bà La Môn, Ngài dạy vua rằng muốn cúng cái gì, cúng bái ai đó thì trước hết vua phải là ngọc đời sống thanh lương, hiền thiện đủ để kết nối với các đấng Bê Trên (nếu có). Chí thành tất thông linh. Nếu mình cứ vùi đầu vào miếng cơm manh áo, lâu lâu rảnh xẹt đi chùa cúng mớ bạc cắc, bao gạo rồi khăn tào lao thiên tướng rồi đi làm tiếp. Thờ Phật như vậy thì nếu mai này mình có lúc nào muốn sống hết mình với Tam Bảo thì khó vì mình thiếu vốn liếng. Vd như dùng 1 cái mình bị ung thư, thỉnh thầy bà chú Tăng đến tụng kinh, lúc đó lòng mình 0 có Tam Bảo. Thật ra 1 ng có học giáo lý. 1 tháng có 8 ngày Bát Quan, thường ngày giữ 5 giới. Có thường xuyên tra dồi giáo lý. Người đó khi lạy Phật cũng khác người thường.

Khi tôi cúng hoa cho Phật, tôi chỉ nguyện 3 điều: 1. đời đời sanh ra, lòng tôi luôn nở hoa, có thiện tâm. Nếu nhằm khi Phật ra đời thì lòng tôi luôn có hoa: họa định, hoa tuệ, hoa giới, hoa tri kiến. Cúng hoa thì đầu tiên mình nguyện như vậy trước. Đời đời lòng con luôn sẵn sàng nở hoa, đời sống nội tâm luôn có những cái hay cái đẹp. 2. Đời đời sinh ra xin cho mọi người nhìn con họ thấy thoải mái như họ đang ngắm hoa. Có nhiều ng mình nhìn thấy là thấy khó chịu, là do thân/khẩu/ý nghiệp của họ. 3. Xin cho thân tâm luôn khỏe mạnh như 1 cành hoa. Vì cành hoa khỏe mạnh thì mới cho hoa đẹp. Cúng hoa phải có trí tuệ. Cúng hoa thôi phải như vậy, nói chi là đại tế đàn. Phật gợi ý rằng ngày xưa Ngài từng nhắc vua muốn cúng gì thì trước tiên phải chăm sóc đời sống của dân chúng trước. Chứ nếu ng lãnh đạo tìm đến với tôn giáo vì mê tín, có người đến với tôn giáo muốn diễn thì 0 được. Người dân muốn cúng bái thì chuyện đầu tiên là phải chí thành và có đời sống tâm linh ổn định. Bài kinh này có ý nghĩa sâu ẩn bên trong. Muốn cúng bái thì phải dọn lòng, dọn đời sống để có thể kết nối với đấng Bê Trên (nếu có). Vua này thì có những điều kiện nhất định. Thứ nhất là vua là người 7 đời 0 lai tạp huyết thống. Vua là người đẹp trai dễ thương, là vua của 1 quốc gia giàu có, có quân đội mạnh. Là ng có nhiều niềm tin, lòng hào sảng sẵn lòng giúp đỡ người cơ nhỡ, tu sỹ. vua là người học rộng, hiền trí, có khả năng suy tư và đánh giá vấn đề.

Hội đủ 8 điều kiện này thì mới đáng được xem là người đứng ra tổ chức tế đàn. Phật kể kinh nghiệm quá khứ của 1 vị phàm phu. Bản thân ngài kiếp đó (là 1 vị Bà La Môn) còn phàm. Kiếp đó trong luân hồi, khi còn là 1 phàm phu đứng ra làm lễ cúng tế trời đất (16:59)

[30/06/2022 - 05:30 - dieulienhoa67]

Lúc đó là Ngài cũng đã quan tâm đến những vấn đề tâm linh, thiện pháp rồi. Chứ 0 phải mình cúng trời thì chỉ biết có trời. Cúng đất chỉ biết có đất, cúng thần chỉ biết có thần. Không được. Anh muốn cúng trời đất thần thánh gì đó, chuyện đầu tiên là bản thân anh phải có lòng vị tha, sống đức hạnh, là ng có trí tuệ biết phân biệt vấn đề phải quấy thị phi. Cái đó rất là quan trọng.

Sau khi kể xong tất cả những chi tiết chuẩn bị cần có, Ngài mới xác nhận thêm 1 chuyện: ngay lúc đó, vị quan chủ tế tuy là 1 người phàm nhưng biết quan tâm đến 1 điều: cúng trời cúng đất nhưng 0 qua cúng người. Câu này quan trọng. Có nghĩa là trong buổi tế đàn mình khẩn ai thì khẩn, nhưng mỗi tế đàn như vậy nên biết quan tâm đến từng khách mời đến tham dự buổi lễ cúng.

Sẵn đây tôi cũng nói thêm: có nhiều người cư sỹ nghĩ rằng phải cúng dường đến chư Tăng mới có phước. Thật ra ở những hoàn cảnh đặc biệt, nếu chỗ mình 0 dễ dàng cúng chư Tăng thì ngày giỗ, ngày tư tết hay dịp hiếu hỷ, mình nên để ý chỗ bạn bè, nên lưu tâm đến những ng bạn có giới, ngũ giới, 8 giới, những người tinh tấn học đạo, mình có thể mời họ về nhà đãi 1 bữa ăn, cùng nhau tụng 1 thời kinh lễ bái Tam Bảo ngắn, rồi thiên, rồi hồi hướng phước đó cho thân nhân của mình thì vẫn hay hơn là tụ tập ăn nhậu trong những dịp đó; lợi ích 0 được nhiều. Gặp nhau nhậu nhẹt rồi ăn tục nói phét thì nó 0 có lợi ích nhiều. (19:04)

[05/07/2022 - 05:11 - dieulienhoa67]

Trong khi đó nhân dịp này, mời mà chư Tăng đi 0 được, thì mình có thể mời những người bạn tu đến, nói thiệt: là do 0 mời được Sư đến nên mời bà con đến, xin bà con tụng cho 1 thời kinh ngắn. Ở đây 0 đặt nặng vấn đề TB, chư thiên hộ trì, bởi vì trong đạo Phật, quan trọng là mình phải có tu

tập, rồi mình mới lấy cái phước tu tập, hành thiền, hộ trì đó hồi hướng cho thân nhân. Chứ còn cứ dọn mâm cỗ đầy ăn cho mập mặt rồi hè nhau ra bày biện trên bàn thờ rồi khẩn xin, như vậy là 0 có trí, 0 có vốn liếng tâm linh mới làm như vậy. Ăn nhậu xong rồi, vô dọn đầy bàn thờ thì như vậy là tào lao. Mình mời bạn tu đến tụng 1 thời kinh, ngồi thiền với nhau 1 chút xong rồi ăn, rồi hồi hướng. Đó là tế đàn cho người Phật tử. Bài kinh này đang nhắm đến quý vị đang ngồi ở đây. Bài kinh này quan trọng chứ 0 phải thường. Sinh nhật của mình, tết, tân gia, giỗ quây cũng vậy. Cứ nhớ lời của tôi mà làm như vậy. Cho phước bằng cách nào? Các bạn cứ ăn, rồi ngồi thiền, tụng 1 thời kinh lễ bái ngắn, rồi hồi hướng cho ba tôi. Chứ còn theo tôi biết thì ng Việt mình, phần này 0 được hướng dẫn. Ở đây trong kinh này, có tất cả bao nhiêu điều kiện, 16-3-8 điều kiện ngài kể hết. Phần này 0 phải là nội dung quan trọng của bài kinh này, mà nội dung quan trọng là: sau khi nói qua nghi thức tế đàn (cúng tế trời đất, thần thánh), thì Đức Phật đã trả lời cho Bà La Môn về cái gọi là tế đàn theo tinh thần Chánh Pháp. Phần đuôi này là tôi muốn bà con nghe. Sau khi kể chi tiết của tế đàn tốt mà ngài đã thực hiện trong quá khứ, sau khi nghe xong, ông Bà La Môn bạch Thế Tôn: con muốn biết có tế đàn nào mà ít phiền phức, đơn giản hơn mà quả báo nhiều hơn 0? Ông Bà La Môn chủ tế trong câu chuyện có phải là ngài trong quá khứ hay 0? Đức Phật xác nhận là đúng. Chính là ta. Đức Phật mới dạy rằng: có cách cúng tế đơn giản hơn mà phước báo nhiều hơn các tế đàn xưa nay của thiên hạ: đó là sự hào sảng, rộng tay đối với mọi người, đặc biệt là những người tu hành có đức độ. Nội dung về sau ngày càng thâm hậu dần. Tức là bày cho cả đồng. Quý vị biết có nhiều chuyện rùng rờ, ở VN, VN thôi, quý vị vô internet coi, tìm google là Nepal cúng thần, thì thấy Nepal 1 năm họ giết mấy trăm ngàn con vật. Còn ở chợ lớn SG, ở cái chùa Tàu, mỗi năm ng ta giết heo, đâm rồi thọc huyết heo, ngay tại sân chùa tàu, rồi lấy máu heo đó bôi lên con cạp bằng đá xanh thờ trước cái miếu đường Nguyễn Trãi, năm nào cũng vậy. Rồi miền bắc năm nào cũng có lễ, họ giết heo bằng cách căng 4 chân con heo ra rồi dùng dao xả 1 nhát đứt đôi con heo, nhìn vào đó mà đoán là năm đó may hay rủi, mưa thuận gió hòa, buôn may bán đắt gì đó ... đến bây giờ vẫn còn. Cho nên bà con đừng coi thường, nói bài kinh này nói chuyện trên mây, 0 có! Chuyện cúng bái trên thế giới này nó dễ sợ lắm. Ông Kutadanda hỏi Đức Thế Tôn cách cúng tế hiệu quả mà đơn giản. Đức Thế Tôn nói có cách; đó là sống bằng tâm hào sảng, là nicchadanam, anuguttadanam. Nicchadanam là bố thí liên tục thường xuyên. Còn anukuladana là hào sảng. A Lô, các vị còn nghe 0?

Thì Đức Phật dạy rằng: cúng tế bao nhiêu cũng 0 bằng tám lòng hào sảng đối với ng tu hành có đức độ. Tiếp theo, hơn cả kiểu tế đàn này là việc xây dựng trú xứ cho Tứ Phương Tăng.

1 là sự rộng rãi đối với người tu hành đức độ.

2 là làm trú xứ cúng dường Tứ Phương Tăng. Vì trong Chú Giải giải thích thế này: vì có chỗ ở nên chư Tăng mới có điều kiện sống đời phạm hạnh dễ dàng hơn.

3 là quy Tam Bảo bằng Chánh Tín. Bài kinh này quan trọng lắm.

Trong Kinh Tăng Chi Bảo, Phật dạy: này các Tỷ Kheo, khi mà người thương mến ai đó 1 cách sâu đậm như là cha mẹ vợ chồng con, bạn bè thân hữu, thì cách thể hiện tình cảm tốt nhất chính là hướng dẫn người ấy an trú trong Chánh Tín, là quy y Tam Bảo. Này các Tỷ Kheo, như là đại dương biển cả, ng ta 0 thể nào cân đong đo đếm được, phước báo của người quy y Tam Bảo bằng Chánh Tín (pàsada = trong sạch) 0 bị tà kiến, kiêu mạn, tham ái chi phối. Tại sao quy y mà có kiêu mạn tà kiến ở đây? Vì có nhiều ng họ quy y mà 0 biết giáo lý gì hết. T5ai ba má đi thì mình đi theo, hoặc cứ tưởng quy y Phật thì Phật sẽ hộ trì cho mình khỏe mạnh, buôn may bán đắt, gia đạo bình yên. Đó là quy y theo kiểu tà tín. (32:04)

[06/07/2022 - 05:46 - dieulienhoa67]

Quy y theo kiểu Chánh Tín thì hiểu rõ đức Phật là bậc Giác Ngộ, lia bỏ tất cả phiền não và dạy con đường giải thoát cho chúng sinh. Đó là hiểu kiểu nôm na. Chứ còn đức tin nơi Đức Phật, đến 1 vị Arahant mới được gọi là .... chứ còn đến 1 vị Tu Đà Hoàn thì cũng chỉ hiểu 1 phần thôi. Mình hiểu được bao nhiêu thì quý kính Ngài bấy nhiêu. Mà đối với Đức Phật mà hiểu sơ sơ thì với giáo pháp mình cũng hiểu mơ hồ như vậy, đối với Tam Bảo mình cũng hiểu mơ hồ như vậy. Mà cái bậy bạ nhất của người Phật Tử VN hôm nay và PT thế giới nói chung là khi cao hứng thì 0 phân biệt đất đá vàng ngọc, cắm đầu cắm cổ thờ thầy. Tới khi bật ngửa ra thì nhắm mắt mũi quay lưng lia bỏ Tam

Bảo. Đó là cái sai nhất. Quý vị tưởng tượng đi, mình là 1 bệnh nhân mà chỉ vì bất mãn 1 cái bệnh viện, 1 ông bác sỹ, 1 bà y tá, hộ lý, điều dưỡng ở 1 trạm xá nào đó, rồi thề độc là 0 uống thuốc nữa, 0 dùng giải pháp trị liệu nào nữa, như vậy có phải khủng 0? Quá khủng! Mình bị tim mạch, ung thư, xơ gan, sạn thận, giận người này thì mình đi đến chỗ khác, mình 0 uống thuốc này thì uống thuốc khác. Còn đảng này ban đầu mình cấm đầu cấm cổ thờ thầy tăng này ni kia. 0 dùng trí tuệ mà do tình riêng mà đến. Tới lúc tá hỏa, đổ bể ra thì bỏ hết. Tôi biết trường hợp này 0 hiếm, nhiều lắm. Đến với Đạo thì bằng sự đui mù, mà hồi bỏ Đạo thì bỏ bằng sự mù lòa. Như vậy là bậy lắm. Chánh Tín là gì? Là mình phải học giáo lý; tối thiểu ở 1 mức nào đó. Để cho trời có sập xuống thì mình cũng 0 bỏ Tam Bảo. Và xin nhớ: Tăng Bảo trong Tam Bảo là Thánh Tăng, tối thiểu là Tu Đà Hoàn, 0 còn thân kiến, 0 còn coi thân này là của mình nữa. Phải hiểu như vậy thì mình mới 0 bất mãn, chứ còn đảng này mình nhào vô thấy cạo đầu đắp y vương là mình quý lạ, tôn thờ như Thánh Tăng. Tới ngày nào đó mình bất mãn thì mình coi tất cả các ông cạo đầu đều như rác, như vậy mình u mê thì ráng chịu. Hồi thương thì kỹ nữ cave gì cũng thương, tới khi bất mãn gặp gái nhà lành cũng 0 muốn cưới về làm vợ thì độc thân ráng chịu. Nói rõ như vậy. Ngu thì ráng chịu chứ, OK?

Cho nên cúng dường thực phẩm, nhu yếu thì 0 bằng xây dựng chùa Tứ Phương Tăng, xây chùa Tứ Phương Tăng cũng 0 bằng quy y Tam Bảo bằng Chánh Tín. Và số 4 là thọ trì 5 giới kết hợp với Tam Quy. Việt Pali là Pancasilato Sarana Gamana ... tức là so với (36:47)

[07/07/2022 - 05:27 - dieulienhoa67]

Chỉ so riêng việc thọ Tam Quy và việc giữ 5 giới thì thọ Tam Quy cao quý hơn. Nhớ nha.

Câu thứ 2: idam pana sarana gamane yera ... Nghĩa là : nhưng nếu thọ Tam Quy kết hợp 5 giới thì dĩ nhiên thù thắng hơn nhiều. Phải nhớ cái này.

Có 3 cách giữ giới:

1 là .... do mặt mũi sĩ diện hay lòng tự trọng mà 0 làm bậy

2 là ... do đã lập nguyện giữ giới nên 0 làm bậy.

3 là .... do đã là Thánh nhân, 0 còn đủ yếu tố tâm lý để làm bậy nữa.

Người giữ giới phải nhớ 3 cái này.

Có 1 số người do xuất thân hoàn cảnh nên cơ hồ 5 giới là họ 0 có điều kiện phạm. Từ nhỏ đến lớn họ sinh ra trong nhà giàu có, nhà cao cửa rộng có kẻ hầu ng hạ, họ được giáo dục là nếu 0 cần thiết thì 0 sát sinh. Chuyện đi săn bắn cá là họ 0 làm. Vì giàu có nên chuyên trộm cướp sang đoạt của người khác, dù công khai hay lén lút, họ 0 làm. Nói chung có nhiều ng do gia cảnh, giáo dục, lòng tự trọng bản thân mà họ 0 làm bậy. Trường hợp đó là ..... (tiếng Pali).

Trường hợp thứ 2 là ... (tiếng Pali) do đã lập nguyện giữ giới, như mình đã thọ giới Tỳ kheo, Sadi, thọ 8 giới, 5 giới, nên mình 0 làm.

2 trường hợp đầu 0 cao quý bằng trường hợp thứ 3 là setu (cây cầu) khàta (đập phá giết hại)... (tiếng Pali), nghĩa là người đã phá nát cây cầu bắc qua bến mê = Thánh nhân. Người là Thánh nhân thì 0 còn làm bậy. Nghĩa là vd như khi còn nhỏ mình có thể mũi dãi lòng thông ngòi bệt dưới đất nắn đất sét chơi. Con khi lớn lên làm bác sỹ, biết thế nào là đồ chơi con nít. Nắn đất sét là BS 0 mê. Thời gian làm BS rất quý giá, kiếm biết bao nhiêu tiền từ công việc. Thêm nữa ông biết khi ngòi bệt dưới đất thế nào là vi trùng vi khuẩn, bacteria, virus, các mầm bệnh, ông biết quý thời gian, sk, biết sợ lây bệnh truyền nhiễm ... nói chung là với cái đầu ông bác sỹ thì 0 thể nào ngòi bệt dưới đất mũi dãi lòng thông nắn đất sét chơi. Ông 0 còn đủ yếu tố tâm lý để làm chuyện đó nữa. 0 cần ai la rầy ngăn cấm; trừ khi ông bị tai nạn chạm dây thần kinh. (44:07)

[08/07/2022 - 04:51 - dieulienhoa67]

ở đây cũng vậy, bậc Thánh nhân tối thiểu là Tu Đà Hoàn, 0 còn thân kiến, thì 0 có chuyện vi phạm những giới đã thọ. Họ 0 làm được. Và nói thêm, Tu Đà Hoàn đã thọ giới gì thì 0 phạm giới đó nữa; dù là Cư sỹ giới hay xuất gia giới. Nếu là cư sỹ thì tối thiểu là 5 giới trong sạch suốt đời. Là Trường hợp Thánh Sơ quả hay Nhị quả. Riêng cư sỹ chứng Tam Quả thì tự nhiên trong sạch cả 8 giới, 0 cần phát nguyện như các hạng thấp hơn. Vị Tu Đà Hoàn thọ giới gì thì 0 phạm giới đó, vd họ là Tỳ kheo thì có thể chết 300 lần nhưng 0 thể phạm giới 1 lần. Nên bà Visakha đắc Tu Đà Hoàn lúc 7t nhưng vẫn có chồng và có tới 20 người con. Vì cô chỉ né mấy ngày Bát Quan còn ngày bình thường thì

sinh hoạt bình thường như 1 ng vợ, mẹ, phụ nữ bình thường. Riêng vị A Na Hàm (Thánh Tam Quả) thì 0. Dù cho là cư sỹ nhưng đã đắc A Na Hàm là tự nhiên có 8 giới. Vì sao? Khi là Tu Đà Hoàn thì họ đã sạch 5 giới, còn 3 giới sau thì vị cư sỹ A Na Hàm đã dứt dục ái nên 0 thể ăn chiều, 0 thể thưởng thức các món ca vũ nhạc kịch, 0 thể dùng các món trang sức mỹ phẩm, 0 còn hứng thú trong việc dùng giường cao chiếu rộng sang trọng đắt tiền. Như vậy + 5 giới >>> 8 giới.

Nhắc lại, cúng gì thì cúng, trời đất... 0 bằng cúng dường người tu hành đức độ. Pháp Cú Kinh có câu: trăm năm bố thí cúng dường, 0 bằng giây phút kính nhường Thánh nhân. Vì đây là câu thơ lục bát nên hơi thiếu, còn bản Pali thì ghi rõ trăm năm cúng tế thần lửa, 0 bằng 1 lần bố thí cho Thánh nhân.

Như vậy đức Phật dạy: có cúng tế thần thánh gì đi nữa thì phải chú ý đến khía cạnh thiện pháp, là chuyện 1.

Chuyện thứ 2 : trong tất cả các cúng tế, 0 có cái nào bằng việc mình rộng rãi với người có đức độ. Chuyện này 0 bằng xây dựng chùa Tứ Phương Tăng. Chuyện này lại 0 bằng chuyện mình thọ Tam Quy. Chuyện này 0 bằng kết hợp thọ Tam Quy và 5 giới. thứ 5: xuất gia thành Tỷ Kheo và tu học giới định tuệ theo cách đã giảng trong kinh Sa Môn Quả. Tức Tam Học theo chỉ quán song tu. Nội dung bài kinh là vậy.

Ông Kutadanda là chủ tế cho vua Bimbisara, ông đến học với Phật cách cúng tế sao cho đúng. (53:13)

[13/07/2022 - 05:34 - dieulienhoa67]

Ngài theo yc của ông mà dạy cho ông nghe :

Mình là chủ tế trước hết là có lòng vị tha, sống với thiện pháp. Nếu là vua muốn cúng trời thì phải là vị minh quân, 0 phải hôn quân. Đó là người đứng ra làm chủ tế đàn. Còn người đại diện trực tiếp đứng cúng tế đàn phải là người sống với thiện pháp. Còn 3 cái tiêu chuẩn mà 7 đời huyết thống 0 pha tạp, cái đó bà con tự tra cứu được nên 0 nói ở đây. Phật dạy: cuối cùng trong các cách cúng tế trời đất thì quả báo nhỏ hơn hộ trì bố thí những người tu hành trong sạch. Nhưng vẫn 0 bằng phước cúng dường trú xứ cho Tứ Phương Tăng. Nhưng cũng 0 bằng thọ Tam quy. Nhưng cũng 0 bằng kết hợp Tam Quy + giữ 5 giới. Nếu hữu duyên thì lia bỏ đời sống cư sỹ để xuất gia tu tập theo con đường Sa Môn Quả; là tu tập Tam Học, Chỉ Quán Song Tu. Sau khi nghe được lời dạy này của Phật rồi thì lòng ông mềm. Anubuppikatha là tuần tự phát, tôi dịch là pháp môn dẫn nhập. Là đối với người đức tin nhiều , Đức Phật thuyết pháp khác với người trí nhiều. Người trí nhiều đức Phật giải thích trực tiếp vấn đề, khi gặp họ là Ngài nói thẳng vấn đề; vd như : các pháp là vô thường. Xong ! Hoặc các pháp là vô ngã. Mọi hiện hữu đều là khổ. Ngài chỉ nói vắn tắt như vậy thì họ nghe là đắc. Nhưng cũng có những người họ đơn giản nên đức Phật nói riêng mà chư Phật 3 đời nói chung giảng theo Anubuppikatha, tức là đi theo dẫn nhập. Pháp thoại dẫn nhập luân là 5 đề tài này: quả báo của bố thí, trì giới, rồi mới nói sơ về cõi trời, tội lỗi ngũ trần, và quả báo đời sống xuất gia. Như vậy trước khi kết bài kinh này tôi cũng phải dẫn, giảng sơ lại cho bà con nghe trong mấy chỗ này Ngài giảng gì? 57:00

[14/07/2022 - 05:08 - dieulienhoa67]

Chuyện đầu tiên là Ngài nói về bố thí trước, có 99% người Phật Tử , kể cả Thái Lan, Miến Điện, theo tôi để ý thấy, nhiều người cứ nghe nói tới bố thí là tưởng cầu tài lộc. Đó là 1 cách nghĩ vô cùng thiếu sót, rất nghèo. Mà phải hiểu thế này: đầu tiên khi anh muốn bố thí thì lòng anh phải mở ra. Lợi ích của việc bố thí bắt đầu ngay từ lúc mà anh gieo nhân, chứ chưa nói đến gặt quả. Chuyện lợi ích đầu tiên của hạnh bố thí là ngay từ lúc ta mở lòng ra để bố thí. Người có thể mở lòng ra thì họ còn tiếp tục khép kín như trước đây nữa. Trước đây họ là người nóng tính, ganh tỵ, bòn xen, hẹp hòi, nhưng khi họ mở rộng bàn tay, mở rộng hầu bao thì họ cần phải có những thành tố tâm lý thích hợp để có thể trao tặng cái mình có cho người khác. Chuyện thứ 2: quả báo sâu rộng của bố thí là khi hưởng quả, ta có đk để thực hiện các công đức khác. Và nhờ phước bố thí, ta tránh được nhiều cơ hội làm ác. Đó mới là quan trọng. quả báo sâu rộng của bố thí là khi hưởng quả, ta có đk để thực hiện các công đức khác là sao? Là mình có thời giờ . Mình 0 phải bận rộn giạt gấu vá vai , lo chuyện cơm áo, cái đài mới rảnh để nghĩ đến chuyện cao siêu. Còn 0 thì giống như con khùng long ăn cỏ, nhiều con 30-40 tấn, miệng nhỏ xíu. Suốt ngày chỉ biết ăn, suốt đời hầu như là chỉ có ăn. Vì

thân to quá, miệng nhỏ quá nên nó 0 bao giờ no được. Nó phải ăn liên tục. Cũng vậy, 1 người 0 biết bố thí thì giống như con khùng long, suốt ngày sống trong sự khao khát thèm thuồng, có nghĩa là suốt năm, suốt đời cũng vậy. Bệnh thì cần thuốc, lạnh thì cần mền, áo quần, đói cần thức ăn, khát thì cần nước uống. Mưa gió thời tiết ... thì cần chỗ ở ngon lành. Cả đời sống trong sự thèm khát như con khùng long. Thì còn đầu óc nào để mà nghĩ đến chuyện cao xa tâm linh tinh thần tín ngưỡng tôn giáo tư tưởng trí óc. Nên đầu tiên, quả báo của phước bố thí là cho mình điều kiện để tu tập các công đức khác. Nó lớn chuyện lắm. Minh mà nghèo 1 cái rồi thì cái khó nó bó cái khôn. Mặc dù cũng có trường hợp cái khó nó ló cái khôn nhưng phải hiểu câu này 1 cách thông minh 1 chút. Tại sao khó ló khôn? Vì bí quá thì phải nghĩ ra cách. Còn câu khó bó khôn vẫn đúng, luôn luôn đúng. Khi mà anh đang nghèo quá nó đâm ra ù lì, ngu đi.

Quả báo thứ 2 của bố thí là khi hưởng quả bố thí thì anh tránh được nhiều ác nghiệp. Khi 0 lo âu về tài chính thì ta 0 cần phải làm nhiều chuyện bậy. Vd như khổ quá thì câu cá, săn bắt, bắt chuột ếch nhái, đi lừa đảo giết dục, dối gạt đủ thứ. Chuyện đơn giản như: người giàu lượm được bốp tiền thì đem giao cho cảnh sát, người nghèo lượm được bốp tiền thì thấy 5000 USD thì có mang giao cảnh sát 0? Nếu có người mang giao thì trong số những người nghèo xác xơ, có bao nhiêu người lượm được 5.000USD mang giao cảnh sát? có người làm được nhưng đối với phần đông người nghèo là rất khó. Cho nên khi mà mình nghèo thì cơ hội làm bậy nó nhiều dữ lắm và cái đầu 0 rảnh để nghĩ chuyện cao siêu. 1:05:16

[15/07/2022 - 05:18 - dieulienhoa67]

Cho nên phước bố thí rất quan trọng. Nhiều người tưởng bố thí chỉ đơn giản là cầu tài lộc nhưng 0 phải, nghèo thì khó nghĩ đến chuyện Đạo mặc dù người giàu thì chưa chắc đã tu. Nhưng ít ra người có tiền thì có điều kiện để tu hơn.

Tiếp theo là quả báo của giữ giới:

Đừng nghĩ đơn giản là giữ giới để được phước, như 0 sát sinh thì trường thọ, khỏe mạnh, 0 trộm cướp thì giàu có đầy đủ. Nghĩ như vậy thì nghèo quá, học đạo chưa tới, giống như nuôi bò chỉ trông lấy phân bò trồng rau. Nuôi bò là để lấy thịt, da, sữa, còn phân là cái phụ thôi.

Phải nhớ rằng trước hết tâm ta phải thế nào mới giữ giới được. Tức là quả báo ngay lúc giữ giới. Thứ 2, quả lành của việc giết giữ giới giúp ta có đk tu tập các công đức khác và hạn chế cơ hội làm điều bất thiện, giống như bố thí vậy. Ngay khi phát nguyện giữ giới là anh phải có lòng như thế nào, phải có trí có nhẫn có bi có từ tâm úy, có tín tâm niệm định tuệ như thế nào đó thì mới nguyện giữ giới được. Chuyện kế tiếp là quả lành của việc giữ giới sẽ cho điều kiện để tu tập thêm các công đức khác, quả lành việc giữ giới ngăn anh 0 làm chuyện bất thiện. Tưởng tượng đi, người 0 giữ giới, trong Kinh nói khủng khiếp lắm, như 0 sát sanh thì đời sau 0 bị sinh ly tử biệt, lý do : khi mình giết 1 con chim, cá, nai mà là chim/cá/nai mẹ chẳng hạn, khi sát sanh, ngoài việc tước đoạt mạng sống của 1 chúng sinh khác>> đời sau sanh ra bị yếu thọ, bị giết lại, bị đau đớn bệnh hoạn, thì còn 1 chuyện nữa là khi sát sanh thì là gieo cái họa phân ly, chia cách cho chúng sinh >> đời sau sanh ra nếu ba má mình sống đến 90t rồi mất theo sinh già bệnh chết thì mình cũng đỡ khổ hơn là mất sớm. Đời xưa có 1 ông nhà giàu làm lễ chúc thọ hoành tráng long trọng. Ông mới xin chữ 1 ông thầy đồ nổi tiếng văn hay chữ tốt, xin 1 bức thư pháp để treo mừng ngày khánh thọ. (1:11:03)

[16/07/2022 - 08:05 - dieulienhoa67]

Ông thầy đồ suy nghĩ 1 lát rồi viết câu này: ông chết, bà chết, cha chết, mẹ chết, con chết, và cháu chết. Mà lại cho chữ này vào ngày khánh thọ. Trong khi người ta đã tặng 1 mâm lễ phẩm ngút ngàn để xin chữ. Ông viết như vậy rồi cho treo lên. Ông gia chủ nhà giàu mới nổi điên: tôi 0 thể tưởng tượng là ông có thể viết câu này. Ông thầy đồ mới giải thích: chết như vậy là thuận theo tuần tự, chứ có những gia đình tre phải khóc măng. Lá vàng còn đó mà lá xanh lia cành. Ông có thấy cảnh đó chưa? Đàng này, tôi chúc giòng họ của ông lớn tuổi đi trước, thường là trong gđ thì ông đi trước bà, cha mất rồi tới mẹ. Chết theo trật tự thì cái khổ nó ít, còn chết bất đắc kỳ tử tai bay họa gửi, tre khóc măng thì buồn lắm. Tôi chúc gia đình ông trường thọ, nhưng viết vậy.

Ý câu chuyện này là để minh họa cho giới sát sinh. Quả báo của việc giữ giới sát sinh 0 phải là mình sinh ra trong 1 gia tộc đời đời bất tử, mà là giòng họ toàn thọ đến 90t. Như vậy thì đám ma 0 có tiếng khóc.

Hiện giờ là tôi đang run vì sự cậu của tôi sinh năm 47, năm nay hơn 70t, TT Giác Giới là sư huynh tôi sinh năm 61, TT Giác Đăng sinh năm 63. 0 biết là chừng nào nhưng TT Giác Giới hơn tôi 8t. Bắt đầu từ đây trở đi là tôi run dần. Tôi chuẩn bị trong vòng 20 năm thì sẽ có chuyện buồn. Nếu sự cậu tôi mà thọ thì 20 năm nữa Sư cũng 90t. TT Giác Giới 20 năm nữa thì cũng lớn tuổi, 70t rồi. Nếu 2 vị đó mà sống thọ đến 90t thì 0 có khóc. Vì trước khi mất thì họ cũng đã leo lét cho mình chuẩn bị tâm lý dần.

Trở lại vấn đề, quả báo của việc giữ giới sát sinh là vậy đó. Nhờ mình giữ giới nên mình tránh được nhiều cơ hội làm ác. Vì mình sinh ra có nhiều thuận lợi, cái gì cũng có, vd như có sức khỏe, do giữ giới nên 0 vu oan giá họa nói dối; đời sau sinh ra 0 bị tai biến, 0 bị sanh ly tử biệt, 0 bị mất mát đồ đạc.

Còn giới tà dâm, có lẽ trong room sẽ 0 ngờ, là quả báo của giới tà dâm rất tàn độc. Tà dâm có nghĩa là quan hệ tình cảm nam nữ phi pháp. Quả báo là đời sau sanh ra bị vấn đề về giới tính. Nghĩa là không được làm người nam, hoặc là ở hàng giữa, 0 nam 0 nữ, mang thân ông này mà hồn là bà nọ, thứ 1 là rắc rối về giới tính, thứ 2 quả báo tà dâm đời đời sinh ra bị ghét. Người ta có chữ chết duyên, là sao? là vẫn có thể đẹp, có cơ bắp lực lưỡng, răng trắng trắn rộng, tai dài da hồng như phấn, thậm chí trắng như bông bười, mà cứ ng ta tiếp xúc khoảng 3 phút là chạy mất dép. Chuyện này là có thật. Người như vậy gọi là người chết duyên. Trong khi có nhiều người xấu dữ lắm, ngấm ngấm nhưng lại có duyên người ta gặp thì thương. Nhưng cũng có trường hợp đẹp lộng lẫy mà chỉ là đồ chơi trong mắt thiên hạ. Lạ như vậy đó. Quả báo tà dâm là đời đời sanh ra chỉ làm đồ chơi cho người khác hoặc là ng ta gặp mình thì 0 thương nổi. (01:16:53)

[17/07/2022 - 02:06 - dieulienhoa67]

Quả báo tà dâm nó dễ sợ như vậy. Và cũng dễ bị làm những loài thú bị hoạn. Quả báo tà dâm thì làm người hay làm thú gì đều dễ bị hoạn, và thêm nữa là bị rắc rối về chữ tình, bị trục trặc về gia đạo, hôn nhân.

Về giới nói dối, quả báo nhẹ nhất là lời nói 0 ai tin, lời nói 0 uy tín. Chưa kể quả báo lời nói dối còn làm cho người ta bất thường về ngoại hình; như quá đen/ trắng/ óm/mập/cao/lùn, miệng có mùi hôi. Trong Kinh giải thích nghe mới ghê: do có tật nói thêm nói bớt nên sinh ra mà thước tắc có vấn đề; bị dư bị thiếu 1 cách khó chịu; mặc dù 0 phải ai ngoại hình xấu xí, có vấn đề đều do quả báo nói dối. Nhưng nghiệp nói dối thì có thể dẫn đến ngoại hình xấu xí.

Thứ 3, Ngài giảng về cõi Trời: cõi Dục Thiên gần nhân loại nhất cũng thọ 9 triệu năm, đi mây về gió, 0 bị hạn chế về sinh học như loài người. Vd như mình nhiều khi có cái mương nhỏ xíu, cứ loay hoay 0 biết làm sao mà đi qua. Hoặc đang làm vua, tự nhiên bị bệnh nằm rên. Đang làm hoa hậu tự nhiên bị ói mửa. Đó là những phiền phức khi mang thân nhân loại. Chư thiên (dục giới) thì 0 bị những cái khổ này.

Còn những cõi trời cao hơn nữa, vd như 2 cõi Dục Thiên thấp nhất, thì sinh hoạt nam nữ giống nhân loại. Cõi Yama thì chỉ ôm nhau là xong. Cõi Tusita thì chỉ nắm tay nhau. Cõi Hóa Lạc Thiên thì chỉ cười với nhau. Cõi Tha Hóa Tự Tại tức cõi Dục Thiên cao nhất thì chỉ nhìn nhau đăm đúi là xong; tuổi thọ cõi này là 9 tỉ năm. Càng lên cao càng sống lâu. Đời sống vật chất tình cảm càng lên cao càng vi tế dần. Trên cõi trời, thức ăn uống thù thắng vi diệu hơn cõi nhân loại.

Điều thứ 4 là tội lỗi ngũ trần. Bài Pháp này rất nổi tiếng. Trong Kinh quý vị sẽ gặp hoài. Kể về Đức Thế Tôn giảng về tuần tự Pháp, dẫn nhập cho vị này vị kia. Tuần tự Pháp tức là quả báo của bố thí, trì giới, cõi trời, tội lỗi ngũ trần.

Ngũ trần tức 5 cảnh dục thấy ngọt ngào trước mắt nhưng độc hại với ai đam mê chúng. Do mình thích nhìn nghe cái này kia, hình ảnh màu sắc âm thanh, mùi vị cảm xúc. Do mình thích nên dẫn đến chuyện đi kiếm tìm. Có thì nó khổ theo có, kiếm 0 ra thì nó khổ theo kiếm 0 ra. Khi có rồi lại phải bảo trì bảo quản. Người ta nói chiếm thành thì dễ mà giữ thành mới khó. Theo đuổi cái mộng nhà cao cửa rộng, 1 cuộc tình đẹp thì khó, mà có rồi giữ 0 phải dễ. Muốn có công ăn việc làm, xây dựng 1 doanh nghiệp 0 phải dễ, mà có được rồi, bao nhiêu vấn đề phiền phức kéo theo. Hôn nhân, tài sản tiền bạc cũng vậy. 01:24:44

[17/07/2022 - 11:59 - dieulienhoa67]

Nói chung anh còn đam mê trong 5 dục thì cái giá anh trả rất đắt. Theo mô tả trong Kinh thì có nhiều vd, 5 dục giống như là khúc xương 0 còn gì để ăn, con chó gặm thì chỉ mệt thôi, 5 dục giống như trái cây nhìn đẹp nhưng lại là trái độc, 5 dục giống như là những gì mình thấy trong chiêm bao, thấy đó nhưng 0 được gì hết, 5 dục giống như cây đuốc cầm ngược gió, 5 dục giống như xác chết trôi ngoài biển, con chim cứ bám theo cái xác để ăn, tới lúc muốn bay trở vô bờ 0 được, nó đuối sức mà chết. Đây là những hình ảnh ví dụ về 5 trần. Bản thân 5 trần 0 có tội, nhưng đối với ai mà đam mê nó thì đó là cái họa. Rốt ráo nhất là do đam mê trong 5 dục nên ta mới quay lại các cõi dục. Ở đây lại là môi trường tốt cho các ác nghiệp và ác quả (trở sanh). Câu này rất nghiêm trọng. Vd như trên các cõi trời, 0 có chuyện đâm chém, bóp cổ, cướp của đốt nhà, giết tình, đánh ghen... nhưng ở cõi dục, cõi trời cũng là cõi dục nhưng càng lên cao thì càng đơn giản, vi tế dần. Càng xuống thấp thì càng rối. Ở cõi Phạm Thiên thì 0 có gì rắc rối như là các cõi Dục thiên thấp hơn. Cõi dục thiên 0 rắc rối như cõi người. Cõi người 0 rắc rối như là các cõi thấp nữa. Rắc rối là sao? Cõi người nhiều khi cũng còn có lý trí phân biệt. Còn vd như ở địa ngục, ngạ quỷ, atula, bàng sanh thì chỉ có cảm đau chịu khổ. Cho nên còn đam mê trong 5 dục thì còn có cơ hội phải quay lại 5 dục, các cõi dục. Mà quay lại cõi dục thì mình có điều kiện sát sanh, phạm ngũ giới: sát sanh trộm cắp nói dối, say sưa nghiện ngập, tà dâm. Ở cõi dục mới có khả năng bị đâm, giết, lừa đảo, hành hung, bạo lực, do trở lại cõi dục nên mình mới chịu những nỗi khổ can qua chiến chinh, thiên tai, nhân họa, đói kém, mất mùa, động đất, núi lửa sóng thần... Cõi dục mới có những cảnh này. Mà tầm vé nào đưa ta trở lại cõi dục? Chính là niềm đam mê trong 5 dục, chính dục ái là tầm vé, visa để ta đi vào cảnh dục. Nó quan trọng ở chỗ này. Cho nên người trí chán sanh cõi dục, ng ta tu thiền để tái sinh về các cõi Phạm Thiên. Đam mê trong cõi Phạm Thiên cũng 0 khá hơn bao nhiêu. Sống hết tuổi thọ Phạm Thiên rồi thì trở về cõi dục. 1:29:02

[18/07/2022 - 11:09 - dieulienhoa67]

Mọi thứ quay lại như cũ. Luân hồi là gì? là điệp khúc. Luân hồi là vatta (???), là vòng tròn, còn samsara điệp khúc. Vatta samsara. Điệp khúc vòng tròn, nó cứ quay hoài. Nên cái ghê gớm nhất của 5 dục, thay vì kể dài dòng thì chỉ 1 câu 1: do đam mê trong 5 dục nên ta phải trở lại cõi dục; mà cõi dục là môi trường tốt nhất cho các ác nghiệp và ác quả. Và cuối cùng, sau khi giảng về bố thí, trì giới, cõi trời, tội lỗi 5 dục thì Ngài kết thúc lại là (theo pháp dẫn nhập): từ đó suy ra, cuối cùng là lợi ích của hạnh xuất gia. Xuất gia (ly dục) ở đây có 2 trường hợp: 1 là sống đời cư sỹ nhưng ly dục ở tinh thần. 2 là sống đời xuất gia để ly dục triệt để trên cả hình thức lẫn tâm lý. Nhiều lần tôi nói câu này: đối với ác pháp, chưa ly dục thì cũng nên ly thân. Đối với thiện pháp thì chưa kết hôn cũng nên đính hôn. Tức là nên dọn, chuẩn bị trước.

Cái ly dục, xuất gia ở đây cũng vậy, xuất gia có 2, mình chưa có đk xuất gia thì tối thiểu cũng nên ly dục về mặt tinh thần. Nghĩa là ly dục ở cư sỹ = nên bỏ bớt những nhu cầu 0 thật sự cần thiết và phân biệt rõ cái mình thích với cái mình cần. Đừng chống chế rằng tôi là cư sỹ, có vợ chồng con cái làm sao mà giống như tu sỹ. Nếu thật sự anh thấy điều gì đó là tội lỗi; giống như người bị tiểu đường, khi họ thấy ăn ngọt là chết thì họ tự động họ giảm, chứ 0 viện cớ là do tôi đi làm công sở, trưa tôi phải ăn hàng quán nên 0 kiêng được. Nếu tha62t sự mình trên 18t, đầu óc tỉnh táo, bác sỹ đã phán mình tiểu đường thì tự động tìm mọi cách để ăn kiêng, 0 viện cớ. Những người bị ung thư, tim mạch, tiểu đường, xơ gan, tăng xông thì phải tự động nghĩ ra cách. Còn mình thật sự sợ sanh tử thì tự mình sẽ nghĩ ra cách tu. Còn đảng này là do đầu của mình chưa dứt khoát, còn đam mê trong sanh tử nên tìm cách viện cớ, chống chế. Anh cứ coi phiền não nó giống như ung thư thì tự nghĩ ra cách để tu.

Cũng như nhiều người nói: tôi muốn học giáo lý mà 0 có thời gian. Bữa nào siêng tôi sẽ hỏi ngược lại: nếu bác sỹ nói mỗi ngày mình đọc sách, nghiên cứu giáo lý hai tiếng đồng hồ để hết ung thư thì quý vị có thời gian hay 0? Lập tức có liền. Lý do là vì mình chưa thấy việc tu học là cấp thiết, 0 thấy quan trọng nên mình thấy 0 có thời gian. Chứ còn thấy quan trọng là sẽ có đủ thời gian, thậm chí là có thể đổi job, đổi việc để có thời gian. Nhiều người nói 0 có thời gian tu, nhưng thời gian mình online tào lao mỗi ngày có trên 2g không? Chắc là có. Còn những trường hợp, những nghề đặc biệt 0 có dư thời gian thì cũng có, nhưng hiếm.

Vì mình nghĩ là 0 có thời gian nên thời gian làm bậy là có, còn thời gian nghiêm túc như ngồi thiền hay là nghiên cứu kinh điển thì mình để nghĩ rằng 0 có thời gian. Cho nên tóm lại lý dục có 2, như nói trên.

Sau khi giảng cho ông Kutadanda nghe xong về 5 điều này, thì Ngài mới giảng sơ cho ông nghe về 4 Đê. Là sao? Y như bữa hôm mình nói. 1:36:29

[19/07/2022 - 10:55 - dieulienhoa67]

Nội dung của 5 Pháp vừa trình bày, trong đó, cái nào niềm đam mê thì là tập đế = nguồn khổ. Trong đó cái gì là Bát Thanh Đạo thì đó là Đạo Đế. Sự vắng mặt của Tập Đế là Diệt Đế. Gom chung những thứ còn lại là Khổ Đế. Nghe xong thì Ngài Kutadanda chứng Sơ Quả.

Công thức của mình là: mọi hiện hữu là Khổ Đế vì chúng nằm trong 3 cõi. Nói vậy có nghĩa là niềm đam mê nào cũng là niềm đam mê trong khổ đế. Và niềm đam mê nào cũng là tập đế. Cái thứ 3: sự vắng mặt của tập đế là diệt đế (Nibbana), và Bát Thánh Đạo là con đường dẫn đến diệt đế (Nibbana) nên được gọi là Đạo Đế.

Với công thức đó quý vị cứ đem ra bất cứ chỗ nào nó cũng ra hết. Mình là Nam Tông mà, nói Giáo Lý Duyên Khởi, Giáo Lý 4 Đế mà âm ó thì theo Đạo Hồi đi cho nó nhẹ cái đầu. Vì Đạo Hồi chỉ có cuốn Kinh Koran thôi. Còn mình thì Tam Tạng bát ngát mênh mông, mà cái căn bản này thì 0 chịu học. Theo thầy theo thím mấy chục năm làm Phật Tử mà hỏi 4 Đế là gì, duyên là gì, Đạo là gì mà 0 biết thì nói thiệt nên đi theo Đạo Hồi. Còn theo Đạo Phật thì mình phải biết Đạo Phật khác Hồi chỗ nào, khác Chúa chỗ nào. Mình mang tiếng thôi chứ mà 0 biết Phật dạy cái gì? Xong bài Kinh đó.

Bây giờ mình học qua bài Kinh tiếp theo. Có đọc bài kinh này chúng ta mới thấy lý do mình Phải đọc Tam Tạng. Bài kinh này nếu 0 hiểu thì sẽ thấy buồn ngủ. Bài kinh này nội dung rất là sâu. Bài kinh này có 1 câu chuyện bắt đầu từ quá khứ.

Vào thời rất xưa, có 1 anh bị què chân, tên là .... nghĩa là què chân 0 đi được. Anh chỉ bò lét thôi. Anh kiếm sống bằng cái nghề giống như đàn chỉ thần công của Hoàng Dược Sư trong Kim Dung. Anh có khả năng ngồi 1 chỗ búng hạt sạn, búng lên lá cây theo yêu cầu của mấy đứa nhỏ, vd như muốn có hình con voi, thì anh ngồi 1 chỗ lấy hạt sạn búng lên lá cây thành hình con voi, con ngựa, đứa bé, ông già ... rồi người ta cho tiền anh sống. Có 1 anh thanh niên thấy như vậy thì thích quá nên lân la lại gần học nghề. Cuối cùng anh cũng học được. 1:43:49

[21/07/2022 - 12:21 - dieulienhoa67]

Và do anh là người khỏe mạnh nên anh học kỹ thuật từ anh què, còn lực búng thì mạnh hơn sư phụ. Và theo kinh nghiệm anh què thì phải búng như thế nào mới xuyên qua lá được. Và nếu có nội lực thì có thể giết người được. Anh học trò nghe nói vậy mới thử. Thay vì thử trên cây cối, trên đất, trên thú vật thì anh thử trên con người. Bữa đó anh thấy 1 đức Phật Độc Giác đi bát, anh mới thử. Phật Độc Giác là vị tự ngộ, nhưng 0 làm thầy ai được hết. Anh thấy Phật Độc Giác mới nghĩ bụng: ông này 0 cha 0 mẹ 0 họ hàng thân thích. Nếu mình thử với vị này thì 0 ai kiện. Anh mới búng vô lỗ tai vị này. Trong Kinh nói do nghiệp của ngài nên Ngài phải chết dưới tay anh này do nghiệp sát trong tiền kiếp. Nên khi nghiệp nó đến lúc ngài đang đi bát, anh này búng vào lỗ tai Ngài, Ngài biết liền là nó đã vô tới óc, 0 cứu được. Nhưng do Ngài có thiên định nên Ngài dùng thần thông ngài kèm lại, 0 để cho phát tác ngay, 0 để máu tràn ra não. Lập tức Ngài đi về núi và ngài từ biệt những vị khác xong rồi Ngài viên tịch.

Anh búng sạn này sau khi chết vì giết chết vị Phật Độc Giác nên bị đọa rất lâu. Rồi do quả đó nên sau khi khỏi địa ngục sanh trở lại làm người thì anh cứ sanh ra đời là bị bệnh về tai như bị điếc, bị thối tai, bị chết do bệnh về tai. Đặc biệt là anh nhiều kiếp bị điếc. Quả dư sót còn rất nhỏ này của anh là đến đời Phật Thích Ca, anh sanh làm 1 thanh niên tên Sunakkhata. Anh xuất gia làm Tỷ Kheo với Đức Phật và đắc thần thông thiên định nhưng do nghiệp cũ nên anh có thiên nhãn nhưng 0 có thiên nhĩ, là khả năng nghe được âm thanh xa nhất, nhỏ nhất. Vị này nhìn thấy chư thiên nhưng 0 nghe các vị ấy nói gì. Vị này mới vào thừa với đức Phật. Phật mới bảo là do tiền nghiệp nên 0 thể có thiên nhĩ. Vị Sunakkhata nghe xong nghĩ chắc Đức Phật giấu nghề. Trong Kinh kể ông Devadatta đắc thần thông thiên định mà sao cứ nghĩ quấy cho Đức Phật. Là do tiền nghiệp nó khiến. Nhiều người tưởng lầm cứ nghĩ tiền nghiệp quá khứ chỉ tạo ra quả đời này, nhưng thật ra nghiệp quá khứ còn có thể tác động cho nhân hiện tại. Tôi sẽ chứng minh: vd như Bồ Tát Tát Đạt do Ngài

tu Ba La Mật quá nhiều đời nên đời này, khi Ngài nhìn thấy cái cảnh người già người bệnh, Ngài mới sanh tâm nhàm chán. 1:49:39

[24/07/2022 - 12:20 - dieulienhoa67]

Tâm nhàm chán đó, nói theo A Tỳ Đàm, đó là tâm nhân, tâm thiện. Ngài nhàm chán thì Ngài muốn đi tu. Đó là tâm thiện. Nhưng tại sao biết bao nhiêu người nhìn thấy tâm đó mà họ không có tâm đó như Ngài? Thứ 2, việc Ngài đắc quả vị Phật 0 phải là do hên mà do nhiều đời đã tu tập Ba La Mật, tạo rất nhiều công đức, để nguyện thành Phật. Khi những công đức đó chín mùi thì mới dẫn đến chuyện Ngài thành tựu Phật Quả. Nói theo A Tỳ Đàm thì trước khi thành tựu Phật Quả, Ngài phải có 1 loạt các tâm thiện/thiện. Chính những tâm thiện này: Chuẩn bị, Cận hành, Thuận thứ, Chuyển Tộc này rồi mới đắc Thánh Đạo.

Nói như vậy có nghĩa là tiền nghiệp quá khứ nó tạo ra quả hiện tại, và nó cũng có thể tác động làm sinh nhân hiện tại. Vd như do tiền nghiệp quá khứ, Ông Devadatta đã gieo oan trái với Đức Phật nên kiếp này sinh ra gặp Ngài là ông đã ghét. Có ai có thể tưởng tượng được : Ngài từ bi như vậy, mắt của Ngài, giọng nói của Ngài, cư xử của Ngài, hành trạng của Ngài như vậy, đáng kính dễ thương như vậy mà có kẻ đành lòng muốn giết Ngài cho bằng được . 1:51:25

[25/07/2022 - 12:35 - dieulienhoa67]

Mà 0 phải 1 lần, những 5 lần, 7 lượt. Thuê thích khách, thuê 16 sát thủ giết ngài; mà họ được ngài cảm hóa. Rồi thả con voi Nalagiri , cho nó uống rượu say để nó chặn đường hại Ngài; cũng 0 được. Rồi cuối cùng mới nghĩ cái chuyện lăn đá hại ngài. Các bạn tưởng tượng, ông Devadatta ghét đức Phật đến cỡ nào. Những lần ông ra tay toàn là tàn độc. Lần thứ 1 là 16 sát thủ, các vị tưởng tượng 1 người giữa rừng sâu núi thẳm gặp 16 sát thủ họ ra tay thì quý vị tưởng tượng xem có phải là chuông treo chỉ mảnh 0? Như vậy là ác cỡ nào, ghét cỡ nào? Chưa hết, lạ ở chỗ là Devadatta là người đắc thiên, có thần thông, mà do tâm bất thiện quá nặng, nặng đến mức ông là người đắc thiên, có thần thông, mà ông lại 0 biết gì về Đức Phật. Quý vị tưởng tượng, nếu mình có thần thông, có thiên, thì mình cũng phải biết Đức Phật cũng có thần thông, có thiên chứ! Mà đàng này, ông bị u mê cái gì 0 hiểu, mà lại ghét Phật đến mức mà vì lòng căm ghét đó mà mất thiên. Dù vậy thì ít ra cũng phải có đầu óc của người từng đắc thiên chứ! Mà ông nghĩ sao lại đi thuê người giết Đức Phật, việc ông làm như 1 người u mê 0 biết gì hết. Trong khi mình học Đạo sơ sơ thì mình cũng biết rằng, đối với Đức Phật thì 0 ai giết Ngài được. Và phải giết bằng cách gì ghê gớm chứ còn thuê người giết Ngài thì việc đó 0 thể xảy ra được. 1:53:24

[25/07/2022 - 11:49 - dieulienhoa67]

Vậy mà ông cũng nghĩ ra. Tại sao tôi nhân mạnh điềm này? Tôi muốn bà con thấy rằng do tâm bất thiện đời trước cũng khiến cho đời này mình có thêm 1 loạt những bất thiện khác. Nhân 0 chỉ tạo quả không, mà nhiều khi nhân cũng tác động (làm sinh) nhân. Ở đây ông Sunakkhatta cũng vậy. Do tiền nghiệp bất thiện nên khi ông luyện thiên nhĩ 0 được thì mới nghĩ quấy cho đức Phật, cho rằng đức Phật giầu nghề nên nói: bạch Thế Tôn, nếu mà Thế Tôn 0 dạy con luyện thiên nhĩ thông thì con xin hoàn tục . Giống như đặt điều kiện với Ngài. Thì Ngài mới nói thế này: ngày xưa, Sunakkhatta đến với Như Lai, Như Lai có hứa là sẽ dạy cho người về thiên nhĩ hay 0? Dạ 0! Nếu Như Lai 0 hứa với Sunakkhatta , thì hôm nay tại sao Sunakkhatta lại yêu sách là sẽ hoàn tục chỉ vì 0 luyện thiên nhĩ thông được? Và Phật biết rằng duyên tu của Sunakkhatta đã mãn rồi nên Ngài 0 thể can thiệp được gì hết. khi hết duyên thì Phật 0 can thiệp được, chứ mình đừng nghĩ Phật là toàn năng, như vậy là vừa nghĩ sai, vừa phỉ báng Phật. Vì sao? vì nếu Phật có thể làm tất cả mọi chuyện thì sao Ngài 0 giúp cho mình như Ngài đi? 1:55:05

[26/07/2022 - 06:02 - dieulienhoa67]

Tại sao Ngài 0 ngăn chặn những nạn đói đi? Thời Đức Phật có những nạn đói rất lớn, xác người chết xương trắng đầy đồng. Đó là cái nghiệp đời trước rồi. Mặc dù khả năng thần thông của Phật thì cả Tam giới này đối với Ngài chỉ là cái móng tay thôi. Nhưng đã là nghiệp thì Phật 0 can thiệp được, nên hôm đó Ngài để cho ông hoàn tục. Ông xin hoàn tục, trở lại với ông thầy cũ ngoại đạo. Ông về được mấy hôm thì ông thầy cũ chết. Sau khi chết, ông thầy cũ sanh về 1 hệ vũ trụ khác. Khi về với thầy cũ, ông Kutadanda có lui tới với các huynh đệ cũ, nghe nói Đức Phật tiên đoán là thầy của Sunakkhatta trong 1 tuần lễ nữa sẽ chết. Ông nghe mà 0 tin, chỉ cười, 0 nghĩ là Đức Phật nói

đúng. Quý vị thấy, người đác thiên có thần thông, khi mà cái con nó lên, coi Đức Phật 0 ra gì hết. Khi đọc, có những chuyện mình 0 thể tin được. Nhưng khi đọc chuyện Devadatta thì tôi tin: khi cái bất thiện của mình nhiều quá thì nó khiến cho mình u mê 1 cách khó tin. Từ đó giờ ông tin vào Đức Phật, bản thân ông là người tu đác thiên, biết Đức Phật là ai chứ, mà 0, khi cái con u mê nó lên rồi thì ông 0 thấy được, ông 0 tin Đức Phật.

Thầy của Sunakkhatta chết rồi thì do nghiệp mà sinh về 1 hệ vũ trụ khác rất là xa. Thế giới có vô lượng hệ vũ trụ. 1 hệ vũ trụ có 1.000 tỷ thế giới. Ở đó ông là 1 loài A Tu La tên là Kallakacchika, cao 3/4 do tuần mà cổ thì nhỏ như sợi chỉ, nên cứ khát nước triền miên, uống bao nhiêu cũng 0 đủ. Do Tuần = Yojana, có chỗ nói là 16km, chỗ nói 9km, 11km, vì là đơn vị xưa ở Ấn Độ 1:59:31

[27/07/2022 - 06:21 - dieulienhoa67]

Có nhiều con số khác nhau. Mình có thể theo luật thống kê lấy cái trung bình ở giữa, khoảng 10km. Trong Kinh có trường hợp nói rõ, có chỗ chỉ nói 3 phần mấy thôi. Giả định 1 do tuần = 10km thì chiều cao của con A Tu La này vào khoảng 7km, mà cổ thì nhỏ như sợi chỉ. Sunakkhatta thấy thầy chết thì đã hết hồn, vào gặp Đức Phật, nói rằng con 0 nghĩ rằng Đức Thế Tôn nói chính xác như vậy. Đức Phật mới dạy rằng : vấn đề vẫn chưa hết. Ta biết ông ấy chết chính xác trong vòng 7 ngày, mà ta còn biết nơi ông tái sanh về 1 vũ trụ khác, làm loài A Tu La tên là Kallakachikka. Để xác chứng niềm tin nơi vị này, thì Ngài mới dùng thần thông đem ông thầy từ vũ trụ kia về, đối với Phật thì việc này rất đơn giản, như lượm hạt thóc từ chén cơm ra mà thôi, cho Sunakkhatta thấy: Người thấy chưa, có bao nhiêu điều mà người chưa biết về Chánh Pháp, về Như Lai, mà chỉ vì 1 chút hiểu lầm mà người hoàn tục. Vì sao Ngài lại chịu khổ về trường hợp Sunakkhatta như vậy? Vì chuyện này có rất nhiều người biết. Có những việc Phật làm như vậy; 1 là vì lòng đại bi muốn gieo duyên giải thoát, 2 là do có vô số chư thiên theo dõi để học hỏi. 2:02:14

[30/07/2022 - 09:33 - dieulienhoa67]

Mình người thường thì 0 ai theo nhìn, còn những vị Thánh như Đức Phật chẳng hạn, hì lúc nào cũng có vô số các vị theo nhìn để học hỏi.

Hôm nay trong bài kinh Mahali này, có người đến hỏi Đức Phật về chuyện Tỳ Kheo Sunakkhatta và câu hỏi quan trọng là: có phải mục đích cao 1 của đời sống xuất gia là thành tựu các loại thần thông hay 0? Đức Phật trả lời : 0 phải. Cứu cánh phạm hạnh trong giáo pháp của ngài là thành t75t Thánh trí, chấm dứt phiền não và luân hồi. Con đường duy nhất dẫn đến cứu cánh ấy chính là 8 Chánh Đạo.

Ở đây có 1 câu hỏi: mạng căn là 1 hay khác với thân? Mạng căn ở đây hiểu là cái tôi của mỗi người. Nghĩa là 1 ng 0 hiểu đạo thì họ 0 hiểu cái tôi là gì. Họ thấy khi mình còn sống thì ai đụng vô cục thịt mấy chục kg này là mình chịu 0 nổi. Họ chỉ phun bãi nước bọt trước mặt mình thì mình đã nổi điên. Họ chỉ lườm, háy nguýt, liếc xéo liếc xiên là mình đã nổi điên, vì lúc đó mạng mình còn, còn khi mình chết thì ng ta có leo lên giẫm đạp cũng 0 sao. Từ chỗ đó mới hình thành 1 loại tà kiến cho rằng cái xác này và cái tôi là 2 thứ khác nhau. Ngày nọ2 mình còn sống thì ai đụng tới là 0 được, còn khi mà mình chết rồi thì chuyện đó là chuyện bình thường, ai muốn làm gì làm. 2:06:08

[01/08/2022 - 05:24 - dieulienhoa67]

Có người cho rằng cái xác này và cái tôi này là 1, có người cho là 2. Khi đem hỏi Đức Phật thì Ngài nói cả 2 đều sai vì vốn dĩ 0 có cái tôi. Danh sắc, vạn vật do duyên mà có mặt theo cách lắp ráp nhiều thành tố, và có rồi phải bị mất đi. Trên nhận thức này thì 0 có chỗ đứng cho cái tôi. Cái tôi 0 có thì 0 có cái của tôi. Nếu lia bỏ được 2 ngộ nhận trên thì 0 còn thích hay ghét cái gì trên đời nữa. Trong kinh Pháp Cú có nói: thân ta tài sản đây là, phàm phu nghĩ thế nhưng mà có chi. Chính thân còn chẳng có gì, huống hồ sự nghiệp còn chi của mình? Phải ghi câu này. Đây là câu mà tôi thuộc lòng cả tiếng Pali , giống như câu thần chú vậy! câu này tiếng Pali là .....

Khi ông hỏi Đức Phật về cái tôi và cái mạng là 1 hay khác, thì Ngài giải thích thế này: để trả lời câu hỏi này, hãy tu tập Tam Học theo đường lối Chỉ - Quán song tu đã được giảng trong Kinh Sa Môn Quả. Chứng Thánh rồi sẽ thấy câu hỏi đó và lời đáp có còn cần thiết hay 0. Kết thúc bài giảng. Vì lúc bấy giờ mình mới thấy là : khi ấy vị Thánh đã thấy được rằng danh sắc vạn vật do duyên mà có mặt theo cách lắp ráp nhiều thành tố, và có rồi phải bị mất đi. Trên nhận thức này thì 0 có 1 chỗ đứng cho cái tôi như nói trên. Đó là nội dung Kinh Mahali .

**XIN LƯU Ý:
ĐÂY CHỈ LÀ BẢN CHÉP NHẬP
CHƯA ĐƯỢC SỬ GIÁC NGUYÊN HIỆU ĐỈNH.
QUÝ PHẬT TỬ TẠM THỜI CÓ THỂ DÙNG LÀM
TÀI LIỆU NGHIÊN CỨU CHO RIÊNG MÌNH.
XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN.**

---

www.toaikhanh.com

TOAIKHAANH.COM